

A pészah ünnepe Jeruzsálemben, az utolsó vacsora

Jézus dicsőítő imájára mennydörgésszerű égi hang felel (Templomban)

(Jn 12:20-36)

Ján 12:20 Néhány görög is volt azok között, akik felmentek, hogy imádkozzanak az ünnepen:

Ján 12:21 Ezek azért a galileai Bethsaidából való Filephez mentek, és kérték őt, mondván: Uram, látni akarjuk a Jézust.

Ján 12:22 Ment Filep és szólt Andrásnak, és viszont András és Filep szóltak Jézusnak.

Ján 12:23 Jézus pedig felelt nekik, mondván: **Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia.**

Ján 12:24 **Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.**

Ján 12:25 **Aki szereti a maga életét, elveszti azt; és aki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt.**

Ján 12:26 **Aki nékem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya.**

Ján 12:27 **Most az én lelkem háborog; és mit mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától. De azért jutottam ez órára.**

Ján 12:28 **Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet! Szózat jött azért az égből: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem.**

Ján 12:29 A sokaság azért, amely ott állt és hallotta, azt mondta, hogy mennydörgött; mások mondták: Angyal szólt neki.

Ján 12:30 Felelt Jézus és mondta: **Nem én érettem lett e szó, hanem ti érettetek.**

Ján 12:31 **Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme:**

Ján 12:32 **És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.**

Ján 12:33 Ezt pedig azért mondta, hogy megjelentsé, milyen halállal kell meghalnia.

Ján 12:34 Felelt neki a sokaság: Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondod hát te, hogy az ember Fiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az ember Fia?

Ján 12:35 Mondta azért nekik Jézus: **Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: és aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy.**

Ján 12:36 **Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek.** Ezeket mondta Jézus, és elmenvén, elrejtőzködött előlük.

zsidók hitetlensége (mindazonáltal a főemberek közül is sokan hisznek)

(Jn 12:37-43)

Ján 12:37 És noha ő ennyi jelt tett előttük, mégsem hittek ő benne:

Ján 12:38 Hogy beteljesedjék az Ésaías próféta beszéde, amelyet mondott: Uram, ki hitt a mi tanításunknak? és az Úr karja kinek jelentetett meg?

Ján 12:39 Azért nem hihettek, mert ismét mondta Ésaías:

Ján 12:40 Megvakította az ő szemeiket, és megkeményítette az ő szívüket; hogy szemeikkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Ján 12:41 Ezeket mondta Ésaías, amikor látta az ő dicsőségét; és beszélt ő felőle.

Ján 12:42 Mindazáltal a főemberek közül is sokan hittek ő benne: de a farizeusok miatt nem vallották be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből:

Ján 12:43 Mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét.

Jézus kiáltva mondott mondatokkal fejezi be nyilvános tanítói szolgálatát (Templomban)

(Jn 12:44-50)

Ján 12:44 Jézus pedig kiáltott és mondta: **Aki hisz én bennem, nem én bennem hisz, hanem abban, aki elküldött engem.**

Ján 12:45 **És aki engem lát, azt látja, aki küldött engem.**

Ján 12:46 **Én világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki én bennem hisz.**

Ján 12:47 **És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot.**

Ján 12:48 **Aki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, aki őt kárhoztassa: a beszéd, amelyet szólottam, az kárhoztatja azt az utolsó napon.**

Ján 12:49 Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, aki küldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek.

Ján 12:50 És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. Amiket azért én beszélek, úgy beszélem, amint az Atya mondotta nékem.

előkészületek (hely kiválasztása) és a páskabarány elkészítése

(Mt 26:17-20; Mk 14:12-17; Lk 22:7-14)

Már 14:12 És a kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, mikor a húsvéti bárányt vágják, (melyen meg kell öletni a húsvéti báránynak (**Luk 22:7**)), mondták neki az ő tanítványai: Hol akarsz, hogy elmenvén megkészítsük, hogy megehed a húsvéti bárányt?

(**Luk 22:8** És elküldte Pétert és Jánost, mondván: **Elmenvén, készítsétek el nekünk a húsvéti bárányt, hogy megegyük.** **Luk 22:9** Ők pedig mondták neki: Hol akarsz, hogy elkészítsük?)

Luk 22:10 És ő mondta nekik: **Íme, mikor bementek a városba, szembe jő veletek egy ember, ki egy korsó vizet visz; kövessétek őt abba a házba, amelybe bemegy.**

Luk 22:11 És mondjátok a ház gazdájának: (A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a húsvétot tanítványaimmal. (**Mát 26:18**)) Ezt mondja néked a Mester: Hol van az a szállás, ahol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt?

Már 14:15 És ő mutat néktek egy nagy vacsoráló házat berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk.

Már 14:16 Elmentek azért az ő tanítványai, és jutottak a városba, és úgy találták, amint nekik megmondta, és elkészítették a húsvéti bárányt.

Luk 22:14 És mikor eljött az idő (mikor pedig beesteledett, oda ment (**Már 14:17**)), asztalhoz ült, és a tizenkét apostol ő vele egyetemben.

lábmosás (egy teremben vacsora közben)

(Jn 13:1-20)

Ján 13:1 A húsvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket.

Ján 13:2 És vacsora közben, amikor az ördög belesugallta már Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt,

Ján 13:3 Tudván Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott neki, és hogy ő az Istentől jött és az Istenhez megy,

Ján 13:4 Felkelt a vacsorától, levette a felső ruháját; és egy kendőt vévén, körülkötötte magát.

Ján 13:5 Azután vizet töltött a medencébe, és kezdte mosni a tanítványok lábait, és megtörölni a kendővel, amellyel körül volt kötve.

Ján 13:6 Ment azért Simon Péterhez; és az mondta neki: Uram, te mosd-e meg az én lábaimat?

Ján 13:7 Felelt Jézus és mondta neki: **Amit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted.**

Ján 13:8 Mondta neki Péter: Az én lábaimat nem mosod meg soha! Felelt neki Jézus: **Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs én hozzám.**

Ján 13:9 Mondta neki Simon Péter: Uram, ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is!

Ján 13:10 Mondta neki Jézus: **Aki megfürdött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan.**

Ján 13:11 Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondta: **Nem vagytok mindnyájan tiszták!**

Ján 13:12 Mikor azért megmosta azoknak lábait, és a felső ruháját felvette, újra leülvén, mondta nekik: **Értitek-e, hogy mit cselekedtem veletek?**

Ján 13:13 **Ti engem így hívtok: Mester, és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok.**

Ján 13:14 **Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait.**

Ján 13:15 **Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjétek.**

Ján 13:16 **Bizony, bizony mondom néktek: A szolga nem nagyobb az ő Uránál; sem a követ nem nagyobb annál, aki azt küldte.**

Ján 13:17 **Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszitek ezeket.**

Ján 13:18 **Nem mindnyájatokról szólok; tudom én kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjék az írás: Aki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem.**

Ján 13:19 **Most megmondom néktek, mielőtt meglenne, hogy mikor meglesz, higgyétek majd, hogy én vagyok.**

Ján 13:20 **Bizony, bizony mondom néktek: Aki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.**

tanítás: ki a nagyobb?

(Lk 22:24-30)

Luk 22:24 Támadt pedig köztük versengés is, hogy ki tekinthető köztük nagyobbak.

Luk 22:25 Ő pedig mondta nekik: **A pogányokon uralkodnak az ő királyaik, és akiknek azokon hatalmuk van, jötevőknek hívatnak.**

Luk 22:26 **De ti nem úgy: hanem aki legnagyobb köztetek, olyan legyen, mint aki legkisebb; és aki fő, mint aki szolgál.**

Luk 22:27 Mert melyik nagyobb, az-e, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? Nemde aki asztalnál ül? De én ti köztetek olyan vagyok, mint aki szolgál.
Luk 22:28 Ti vagytok pedig azok, kik megmaradtatok én velem az én kísértéseimben;
Luk 22:29 Én azért adok néktek, miképpen az én Atyám adott nékem, országot,
Luk 22:30 Hogy egyetek és igyatok az én asztalomon az én országomban, és üljete királyi székeken, ítélvén az Izráelnek tizenkét nemzetségét.

Jézus jelzi árulóját, Júdás kimegy (egy teremben vacsora közben)

(Mt 26:21-25; Mk 14:18-21; Lk 22:21-23; Jn 13:21-30)

Ján 13:21 (És amikor leültek és ettek (Már 14:18)) Jézus igen nyugtalankodott szellemében, s bizonyosságot tett, és mondta: **Bizony, bizony mondom nektek, hogy egy ti közülök elárul engem (aki velem eszik (Már 14:18)).**

Ján 13:22 A tanítványok ekkor egymásra tekintettek bizonytalankodva, hogy kiről szól.

Mát 26:22 És felettébb megszorodva, kezdték mindannyian mondani neki: Én vagyok-e az, Uram?

Ján 13:23 Egy pedig az ő tanítványai közül a Jézus kebelén nyugodott, akit szeretett Jézus.

Ján 13:24 Int azért ennek Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, akiről szól?

Ján 13:25 Az pedig a Jézus kebelére hajolván, mondta neki: Uram, ki az?

Ján 13:26 Felelt Jézus: **Az, akinek én a bemártott falatot adom.** És bemártván a falatot, adta Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának. / **(Egy a tizenkettő közül (Már 14:20), aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. (Mát 26:23))**

Mát 26:24 **Az embernek Fia jöllehet elmegy, amint meg van írva fölöle, de jaj annak az embernek, aki az embernek Fiát elárulja; jobb volna annak az embernek, ha nem született volna.**

Mát 26:25 Megszólalván Júdás is, aki elárulta őt, mondta: Én vagyok-e az, Mester? Mondta neki: **Te mondtad.**

Ján 13:27 És a falat után akkor bement abba a Sétán. Mondta azért neki Jézus: **Amit cselekszel, hamar cselekedjed.**

Ján 13:28 Ezt pedig senki sem értette a leültek közül, miért mondta neki?

Ján 13:29 Némelyek ugyanis állították, mivelhogy az erszény Júdásnál volt, hogy azt mondta neki Jézus: Vedd meg, amikre szükségünk van az ünnepre; vagy, hogy adjon valamit a szegényeknek.

Ján 13:30 Az pedig, mihelyt a falatot elvette, azonnal kiment: volt pedig éjszaka.

Úrvacsora (1 Kor 11:23-25)

(Mt 26:26-29; Mk 14:22-25; Lk 22:15-20)

Luk 22:15 És mondta nekik: **Kívánva kívántam a húsvéti bárányt megenni veletek, mielőtt én szenvednék:**

Luk 22:16 **Mert mondom néktek, hogy többé nem eszem abból, míglen beteljesedik az Isten országában.**

Luk 22:17 És a poharat vévén, minekutána hálákat adott, mondta: **Vegyétek ezt, és osszátok el magatok között:**

Luk 22:18 **Mert mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, míglen eljön az Isten országa.** / **Mát 26:29 Mondom pedig néktek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak országában.**

Luk 22:19 És minekutána a kenyeret vette, hálákat adván megszegte (megtörte), és adta nekik, mondván: **(Vegyétek, egyétek; (Mát 26:26)) Ez az én testem, mely ti érettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.**

Mát 26:27 És vévén a poharat (minekutána vacsorált (Luk 22:20)) és hálákat adván, adta azoknak, ezt mondván: **Igyatok ebből mindnyájan;**

Luk 22:20b **E pohár amaz új szövetség az én véremben, mely ti érettetek kiontatik.** / **Mát 26:28 Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknök bocsánatára.**

(És ittak abból mindnyájan; (Már 14:23))

1Ko 11:23 Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultatott, vette a kenyeret,

1Ko 11:24 És hálákat adván, megtörte és ezt mondta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti érettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

1Ko 11:25 Hasonlatosképpen a poharat is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új testamentum az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

A szeretet parancsa

(Jn 13:31-35)

Ján 13:31 Mikor azért kiment, mondta Jézus: **Most dicsőíttetik meg az embernek Fia, az Isten is megdicsőíttetik ő benne.**

Ján 13:32 Ha megdicsőíttetik ő benne az Isten, az Isten is megdicsőíti őt ő magában, és ezennel megdicsőíti őt.

Ján 13:33 Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de amiként a zsidóknak mondtam, hogy: Ahová én megyek, ti nem jöhettek; most néktek is mondom.

Ján 13:34 Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

Ján 13:35 Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.

Jézus előre megmondja, hogy Péter megtagadja

(Mt 26:31-35; Mk 14:27-31; Lk 22:31-34; Jn 13:36-38)

Mát 26:31 Akkor mondta nekik Jézus: Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok én bennem. Mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhait.

Mát 26:32 De föltámadásom után elöttetek megyek majd Galileába.

Mát 26:33 Péter pedig felelvén, mondta neki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is te benned, én soha meg nem botránkozom.

Luk 22:31 Mondta pedig az Úr: Simon! Simon! íme a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát;

Luk 22:32 De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited: te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed.

Ján 13:36 Mondta neki Simon Péter: Uram, hová mégy? Felelt neki Jézus: Ahová én megyek, most én utánam nem jöhetsz; utóbb azonban utánam jössz.

Ján 13:37 Mondta neki Péter: Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom érted!

Luk 22:33b Uram, te veled kész vagyok mind tömlőcre, mind halálra menni!

Luk 22:34 És ő mondta: (Az életedet adod érted? (Ján 13:38)) Mondom néked Péter: Ma (ma, ezen az éjszakán) nem szól addig a kakas (mielőtt a kakas kétszer szólana (Már 14:30)), míg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem.

Már 14:31 Ő pedig annál inkább erősítette: Ha veled együtt kell is meghalnom, semmiképpen meg nem tagadlak téged. Hasonlóképpen szoltak a többiek is.

(„vegyetek magatoknak erszényt, szablyát”)

(Lk 22:35-38)

Luk 22:35 És mondta nekik: Mikor elküldtelek benneteket erszény, táska és saru nélkül, volt-e valamiben fogyatkozástok? Ők pedig mondták: Semmiben sem.

Luk 22:36 Mondta azért nekik: De most, akinek erszénye van elővegye, hasonlóképpen a táskát; és akinek nincs, adja el felső ruháját, és vegyen szablyát.

Luk 22:37 Mert mondom néktek, hogy még ennek az írásnak be kell teljesülni rajtam, hogy: És a gonoszok közé számláltatott. Mert amik reám vonatkoznak is, elvégeztetnek.

Luk 22:38 Azok pedig mondták: Uram, íme van itt két szablya. Ő pedig mondta: Elég.

Jézus búcsúbeszédei (út-igazság-élet; ő az Atyában, az Atya őbenne; Isten szeretete) (egy teremben)

(Jn 14)

Ján 14:1 Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem.

Ján 14:2 Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítek nektek.

Ján 14:3 És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.

Ján 14:4 És hogy hová megyek én, tudjátok; az utat is tudjátok.

Ján 14:5 Mondta neki Tamás: Uram, nem tudjuk hová mégy; mi módon tudhatjuk azért az utat?

Ján 14:6 Mondta neki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.

Ján 14:7 Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt.

Ján 14:8 Mondta neki Filep: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk!

Ján 14:9 Mondta neki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és még se ismertél meg engem, Filep? Aki engem látott, látta az Atyát; mi módon mondom azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát?

Ján 14:10 Nem hiszed-e, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki én bennem lakik, ő cselekszi a dolgokat.

Ján 14:11 Higgyetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van; ha pedig nem, magokért a cselekedetekért higgyetek nékem.

Ján 14:12 Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

Ján 14:13 És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

Ján 14:14 Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.

Ján 14:15 Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.

Ján 14:16 És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

Ján 14:17 Az igazságnak ama Szellemét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.

Ján 14:18 Nem hagylak titeket árvakul; eljövök ti hozzátok.

Ján 14:19 Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok.

Ján 14:20 Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti én bennem, és én ti bennetek.

Ján 14:21 Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, és én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Ján 14:22 Mondta neki Júdás (nem az Iskáriótes): Uram, mi dolog, hogy nekünk jelentet ki magadat, és nem a világnak?

Ján 14:23 Felelt Jézus és mondta neki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.

Ján 14:24 Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.

Ján 14:25 Ezeket beszéltem néktek, amíg veletek voltam.

Ján 14:26 Ama vigasztaló pedig, a Szentszellem, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.

Ján 14:27 Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Ján 14:28 Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához; mert az én Atyám nagyobb nálam.

Ján 14:29 És most mondtam meg néktek, mielőtt meglenne: hogy amikor majd meglesz, higgyetek.

Ján 14:30 Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije;

Ján 14:31 De, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nekem: keljete fel, menjünk el innen.

kimennek az Olajfák-hegyére Istent dicsérve

(Mt 26:30; Mk 14:26; Lk 22:39)

Luk 22:39 És kimenván, ment az ő szokása szerint az Olajfák hegyére; követték pedig őt az ő tanítványai is.
/ Már 14:26 És dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére.

Jézus búcsúbeszéde: „Én vagyok a szőlőtő ...” (Olajfák-hegye)

(Jn 15)

Ján 15:1 Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.

Ján 15:2 Minden szőlővesszőt, amely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen.

Ján 15:3 Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek.

Ján 15:4 Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Míképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok.

Ján 15:5 Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nélkülem semmit sem cselekedhettek.

Ján 15:6 Ha valaki nem marad én bennem, kivetetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek.

Ján 15:7 Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjete, amit csak akartok, és meglesz az néktek.

Ján 15:8 Abban dicsőíttetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete; és legyetek nekem tanítványaim.

Ján 15:9 Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben.

Ján 15:10 Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.

Ján 15:11 Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék.

- Ján 15:12 Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket.
- Ján 15:13 Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.
- Ján 15:14 Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok néktek.
- Ján 15:15 Nem mondtalak többé titeket szolgálóknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondtalak; mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek.
- Ján 15:16 Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvek titeket, hogy ti elmenjetekek és gyümölcsöt teremjetekek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértekek az Atyától az én nevemben, megadja néktek.
- Ján 15:17 Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek.
- Ján 15:18 Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt ti nálatoknál.
- Ján 15:19 Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ.
- Ján 15:20 Emlékezzetekek meg ama beszédekről, amelyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldözetekek, titeket is üldöznekek majd; ha az én beszédemet megtartottátok, a tiéteket is megtartjátok majd.
- Ján 15:21 De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerik azt, aki küldött engem.
- Ján 15:22 Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nekiek, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniük az ő bűnüket.
- Ján 15:23 Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is.
- Ján 15:24 Ha ama cselekedetekeket nem cselekedtem volna közöttük, amelyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltekek is, mind engem, mind az én Atyámat.
- Ján 15:25 De azért lett így, hogy beteljesedjék a mondás, amely megíratott az ő törvényükben: Ok nélkül gyűlöltekek engem.
- Ján 15:26 Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Szellemé, aki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonytságot.
- Ján 15:27 De ti is bizonytságot tesztekek; mert kezdettől fogva én velem vagytok.

Jézus búcsúbeszéde (folytatás): az Atyához meneteléről (Olajfák-hegye)

(Jn 16)

- Ján 16:1 Ezeket beszéltem néktek, hogy meg ne botránkoztatok.
- Ján 16:2 A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt jön idő, hogy aki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy isteni tiszteletet cselekszik.
- Ján 16:3 És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem.
- Ján 16:4 Ezeket pedig azért beszéltem néktek, hogy amikor eljön az az idő, megemlékezzetekek róluk, hogy én mondtam néktek. De ezeket kezdettől fogva nem mondtam néktek, mivelhogy veletek voltam.
- Ján 16:5 Most pedig elmegyek ahhoz, aki küldött engem; és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy?
- Ján 16:6 Hanem, mivelhogy ezeket beszéltem néktek, a szomorúság eltöltötte a szíveteket.
- Ján 16:7 De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok.
- Ján 16:8 És az, mikor eljön, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében:
- Ján 16:9 Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem;
- Ján 16:10 És igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem;
- Ján 16:11 Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett.
- Ján 16:12 Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok.
- Ján 16:13 De mikor eljön amaz, az igazságnak Szellemé, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.
- Ján 16:14 Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek.
- Ján 16:15 Mindaz, ami az Atyáé, az enyém: azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek.
- Ján 16:16 Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek.
- Ján 16:17 Mondták azért az ő tanítványai közül egymásnak: Mi az, amit nekünk mond: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem; és: mert én az Atyához megyek?
- Ján 16:18 Mondták azért: Mi az a kevés idő, amiről szól? Nem tudjuk, mit mond.
- Ján 16:19 Megértette azért Jézus, hogy őt akarnák megkérdezni, és mondta nekik: Arról tudakozzátok-e egymást, hogy azt mondtam: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem?
- Ján 16:20 Bizony, bizony mondom néktek, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságtok öröme fordúl.

Ján 16:21 Az asszony mikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra.

Ján 16:22 Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeiteket.

Ján 16:23 És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek.

Ján 16:24 Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömeitek teljes legyen.

Ján 16:25 Ezeket példázatokban mondtam néktek; de eljön az idő, mikor nem példázatokban beszélek majd néktek, hanem nyíltan beszélek néktek az Atyáról.

Ján 16:26 Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérni fogom az Atyát ti érettetek;

Ján 16:27 Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki.

Ján 16:28 Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához.

Ján 16:29 Mondták neki az ő tanítványai: Íme, most nyíltan beszélsz és semmi példázatot nem mondasz.

Ján 16:30 Most tudjuk, hogy te mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged megkérdezzen: erről hisszük, hogy az Istentől jöttél ki.

Ján 16:31 Felelt nekik Jézus: **Most hiszitek?**

Ján 16:32 Íme eljön az óra, és immár eljött, hogy szétoszlatok kiki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok; de nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van.

Ján 16:33 Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságtok lesz; de bízzatok: én meggyőztem a világot.

Krisztus főpapi imája (Olajfák-hegye)

(Jn 17)

Ján 17:1 Ezeket beszélte Jézus; és felemelve szemeit az égre, és mondta: **Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged;**

Ján 17:2 Amiként te hatalmat adtál neki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, amit neki adtál.

Ján 17:3 Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.

Ján 17:4 Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt.

Ján 17:5 És most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam te nálad a világ létezése előtt.

Ján 17:6 Megjelentettem a te nevedet az embereknek, akiket e világból nékem adtál: tieid voltak, és nékem adtad azokat, és a te beszédedet megtartották.

Ján 17:7 Most tudták meg, hogy mindaz te tőled van, amit nékem adtál:

Ján 17:8 Mert ama beszédeket, amelyeket nékem adtál, ő nekik adtam; és ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtél engem.

Ján 17:9 Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nékem adtál, mert a tieid.

Ján 17:10 És az enyémeik mind a tieid, és a tieid az enyémeik: és megdicsőíttetem ő bennük.

Ján 17:11 És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig te hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!

Ján 17:12 Mikor velük voltam a világon, én megtartottam őket a te nevedben; akiket nékem adtál, megőriztem, és senki el nem vett közülük, csak a veszedelemnek fia, hogy az írás beteljesüljön.

Ján 17:13 Most pedig te hozzád megyek; és ezeket beszélem a világon, hogy ők az én örömemet teljesen bírják ő magukban.

Ján 17:14 Én a te igédet nekik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok.

Ján 17:15 Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.

Ján 17:16 Nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok.

Ján 17:17 Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te igéd igazság.

Ján 17:18 Amiképpen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra;

Ján 17:19 És én érettük oda szentelem magamat, hogy ők is megszenteltek legyenek az igazságban.

Ján 17:20 De nemcsak ő érettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd én bennem;

Ján 17:21 Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.

Ján 17:22 És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, ő nekik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk:

Ján 17:23 Én ő bennök, és te én bennem: hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szerettedél.

Ján 17:24 Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nékem adtál: mert szeretted engem e világ alapjának felvettése előtt.

Ján 17:25 Igazságos Atyám! És e világ nem ismert téged, de én ismertelek téged; és ezek megismerik, hogy te küldtél engem;

Ján 17:26 És megismertettem ő velük a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen ő bennük, amellyel engem szerettedél, és én is ő bennük legyek.

Gecsemáné kertbe mennek (Olajfák-hegye)

((Mt 26:36a; Mk 14:32); Jn 18:1)

Ján 18:1 Mikor ezeket mondta Jézus, kiment az ő tanítványaival együtt túl a Kedron patakján, ahol egy kert volt, (amelyet Gecsemánénak hívtak (**Mát 26:36**)), amelybe bementek ő és az ő tanítványai.

Jézus gyötrődése (Gecsemáné kert)

(Mt 26:36-46; Mk 14:32-42; Lk 22:40-46)

Már 14:32b és mondta az ő tanítványainak: **Üljetek le itt, amíg imádkozom.**

Mát 26:37 És maga mellé vevén Pétert és Zebedeusnak két fiát (Jakabot és Jánost (**Már 14:33**)), kezdett szomorkodni (rettegni (**Már 14:33**)) és gyötrődni.

Mát 26:38 Ekkor mondta nekik: **Felette igen szomorú az én lelkem mind halálig! Maradjatok itt és vigyázzatok én velem. (Imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek. (Luk 22:40))**

Mát 26:39 És egy kissé előre menve (eltávozott tőlük mintegy kőhajításnyira; és térdre esvén, imádkozott (**Luk 22:41**)), arcra borult, könyörögvén (*a földre esett, és imádkozott*, hogy, ha lehetséges, múltjék el tőle ez az óra. És mondta: (**Már 14:35**)) **Atyám! ha lehetséges, múltjék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen amint én akarom, hanem amint te. (Abba, Atyám! Minden lehetséges néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. (Már 14:36))**

Mát 26:40 Akkor ment a tanítványokhoz és alva találta őket, és mondta Péternek: **Így nem bírtatok vigyázni velem egy óráig sem!?**

Mát 26:41 **Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek; mert jóllehet a szellem kész, de a test erőtlen.**

Mát 26:42 Ismét elment másodszor is, és könyörgött (ugyanazon szavakkal (**Már 14:39**)), mondván: **Atyám! ha el nem múltat tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod.**

Luk 22:43 És angyal jelenék meg neki mennyből, erősítvén őt.

Luk 22:44 És haláltusában lévén, buzgóságosabban imádkozott; és az ő verítéke olyan volt, mint a nagy vércseppek, melyek a földre hullnak.

Mát 26:43 És mikor visszatért, ismét alva találta őket; mert megnehezedtek az ő szemeik (a szomorúság miatt (**Luk 22:45**)), (és nem tudták mit feleljenek neki. (**Már 14:40**)).

Luk 22:46 És mondta nekik: **Mit alusztok? Keljetek fel és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek.**

Mát 26:44 És ott hagyva őket, ismét elment és imádkozott harmadszor, ugyanazon beszéddel szólván.

Mát 26:45 Ekkor ment az ő tanítványaihoz, és mondta nekik: **Aludjatok immár és nyugodjatok. Íme, elközelgett az óra, és az embernek Fia a bűnösök kezébe adatik.**

Mát 26:46 **Keljetek fel, menjünk! Íme elközelgett, aki engem elárul.**